

Transskription “Mine børn kalder mig Emi”

K: Hej!

S: Hej! Og velkommen til...

K: Kaotisk køn.

[Intro musik]

K: Det er lang tid siden vi lige har optaget, så vi er blevet en lille smule rustne. Men vi er mega glade for at vi har fået en gæst med i dag og det er jo dig Ivy-Oak.

Ivy-Oak: Hej med jer! Tak for at jeg må være med.

S: Det er fedt du vil.

K: Ja, vi er utrolig glade for at du har sat noget tid af til at være med i dag. Det bliver virkelig spændende.

Ivy-Oak: Jeg har også glædet mig i lang tid. Altså jeg vil godt starte med at sige at jeg er lidt starstrucked, for jeg har jo virkelig været glad for at høre jeres podcast, da det sådan var meget nyt for mig og der er bare så lidt på dansk, der handler især om at være nonbinær, men også transkønnethed i det hele taget. Så jeg har bare haft utrolig meget glæde af jeres podcast, så det er mega fedt at kunne være med.

S: Det er dejligt du vil være med.

K: Ja, det er meget dejligt du vil være med. Sidste gang der lavede vi sådan lidt en introduktion, nu har vi så sagt dit navn, men hvor man kan sige sit navn, sine pronominer og sit køn.

Ivy-Oak: Jamen, jeg hedder som sagt Ivy-Oak og jeg bruger de/dem pronominer. Jeg er nonbinær, nogle gange kalder jeg det også metakønnet, det skifter lidt.

K: Fedt, ja. Jeg ved ikke om du har lyst til at gå så meget i dybden med det, men jeg synes altid det er spændende det der med hvordan man selv oplever køn, men også sådan hvordan din oplevelse har været med omverden, da du ligesom sådan sprang ud.

Ivy-Oak: Jamen, det vil jeg gerne. Jeg havde en enkelt veninde, som jeg har skrevet rigtig meget med, hvor der var en aften, hvor jeg begyndte at skrive til hende "ej, jeg er virkelig kommet i tvivl om alt det her med køn og det rammer mig lidt" og så skrev vi sammen en hel aften om en masse ting. Og hvor at jeg bl.a. havde set nogle billeder, hvor jeg havde kort hår, som jeg savnede rigtig meget og der var gået meget sådan forælder-med-nyførdt-barn-i-den, så jeg havde ikke rigtig taget af mig selv i en længere periode. Så jeg kunne bare mærke at savnede sådan at have lidt mere kontrol over mit eget kønsudtryk og sådan nogle ting. Den aften der fik jeg så snakket en masse med hende og så dagen efter begyndte jeg at tale med min partner om det. Så det gik faktisk rigtig hurtigt, for jeg ville gerne have at han var med i hele processen, så det ikke var sådan noget med at jeg kom flere måneder efter og var sådan "hej, jeg er transkønnet... Nu skal du høre alle de her tusind ting jeg har tænkt over. Og så efterfølgende, ja inden for de næste par dage fandt jeg så et BBC podcast, der hedder My Nonbinary Life og så hørte vi det, min partner og jeg sammen. Det var en super fed måde ligesom at komme i gang med den her snak, fordi jeg selv var rimelig lost og han er klassisk cishet (ciskønnet og heteroseksuel), som aldrig har skulle forholde sig til sit eget køn eller seksualitet. Vi måtte også starte et sted, hvor vi ligesom kunne få et sprog for det sammen. Så det var den helt tidlige oplevelse og så har jeg f.eks. fortalt det til en anden veninde, som har kendt mig i en del år, hvor hendes svar det var sådan "Nå, men det vidst jeg godt, du var. Jeg vidste bare ikke at det hed noget". Og det synes jeg bare var en ret fin, altså jeg følte mig virkelig set og anerkendt. Det siger også noget om, hvor lidt sprog der egentlig er for det her nonbinære.

K: Mega spændende og det er jo egentlig ekstremt vigtigt at som du siger at du ikke et halvt år efter siger "nå, nu er jeg sådan her", for han skal jo respektere dig for den du er. Så det giver vildt god mening at I ligesom har været sammen om det her og også har en familie sammen og sådan noget. Så det synes jeg bare er dejligt at høre at I har taget det I jeres tempo. Ja, det synes jeg er inspirerende.

Ivy-Oak: Ja, det synes jeg også er rigtig dejligt og altså vigtigt for det er jo også super svært den der kønstvivl og den der kønsundersøgelse. Det er jo en utrolig sårbar proces, så jeg ville bare rigtig gerne have at han var en del af det, både for min skyld og for hans skyld og for vores parforholds skyld. Altså jeg kender en del transpersoner, der holder det hemmeligt indtil de er helt sikre på, hvad de egentlig gerne vil fortælle og det fungerer ikke for os. Så det blev en god måde, tror jeg.

K: Ja, det er i hvert fald dejligt at høre. Ja også den anden erfaring - "Jeg har ikke kunne italesætte det, jeg har ikke haft sproget, så jeg har først kunne sige det til omverdenen, da jeg havde sproget for det." Men igen at I ikke har haft sproget for at kunne italesætte det overfor hinanden eller sådan at du ikke har kunne italesætte det. Det kan jeg bare virkelig meget spejle mig i.

Ivy-Oak: Jeg har tidligere nævnt, det har nok været på min Instagram profil, at jeg ikke nogensinde ikke har følt mig biseksuel. Altså jeg har altid haft den der følelse af at jeg var tiltrukket af flere køn og jeg har aldrig tænkt at jeg var ved at springe ud, fordi jeg har aldrig nogensinde troet at jeg var heteroseksuel. Hvis det giver mening. Det har jeg så reflekteret utrolig meget over i forhold til den her kønsundersøgelse, fordi hvis jeg går tilbage til nogle af mine tidlige barndoms minder, det har jo ikke handlet om seksualitet rettet mod andre mennesker, det har jo handlet om mig selv. Så jeg tror den der følelse af at jeg så tit har følt mig mellem to stole, sådan at jeg er ikke en rigtig pige og jeg er heller ikke en af drengene, det kan godt være jeg nogle gange får lov til at være en af drengene, men det bliver også lige italesat en gang i mellem "nårh okay, du er ikke helt en af drengene." Jeg har så tit tænkt og det har mange andre også, det er nok bare det der med biseksualiteten, men at det må jo have været mit køn, altså jeg må have blandet det sammen af mangel på sprog. Jeg havde jo tænkt at transkønnethed var jo den der klassiske fra mand til kvinde og fra kvinde til mand og at der ikke var andre muligheder. Så jeg har tænkt at hvis jeg ikke er en mand, så må jeg jo være en kvinde og så er det bare mig der er lidt off.

S: Ja, det er også noget du har snakket meget om.

K: Ja, det giver så meget mening. Wow, jeg kan bare virkelig spejle mig.

Ivy-Oak: Det er så vildt. Jeg har set så mange af de der memes "Vejen fra El Dorado", hvor de sådan hakker sig i gennem nogle lianer eller et eller andet og sådan jeg finder mit seksualitet (lyd imiteres som om der bliver skåret noget) og så inde bagved er der en kæmpe klippevæg og så står der sådan "My gender" og så er man bare sådan fuck. Det kan jeg godt genkende.

S: Jeg tænkte på du snakkede det der med at da du begyndte at springe ud, så var der noget med at du gerne ville tage kontrollen tilbage over dit kønsudtryk. Og i forhold til det så er der en der har spurgt på Instagram om du oplevede kropsdysfori i forbindelse med at være gravid.

Ivy-Oak: Ja og det er et sindsygt godt spørgsmål, for jeg har født to børn og jeg har ammet to børn, så de sidste 5 år har jeg enten gravid og/eller ammet. Så jeg har jo ikke haft min krop sådan for mig selv særlig meget og jeg har heller ikke kunne få nye tatoveringer og det er først for nyligt at jeg turde begynde at farve mit hår og sådan noget i forhold til hvad hvis det går over i mælken og alle mulige andre ting. Så man har ikke 100% ret til sin egen krop, når man er gravid eller ammer. Det tror jeg alle der er gravide eller ammer oplever som rigtig svært og jeg ved ikke om man nødvendigvis kan kalde det dysfori eller om det bare har været den der mangel på kontrol. Men hvis jeg havde været opmærksom på mit køn en af de to gange jeg skulle føde og gå til jordemor og alle de her ting, så tror jeg det havde været mega svært. Så tror jeg at jeg havde opsøgt noget privat, hvor de var vant til queer personer. Nu skal vi ikke have flere børn og jeg tror ikke jeg kunne forestille mig at have lyst til at være gravid igen, for jeg tror det vil give mig for meget dysfori. Man taler tit indenfor amning om noget, der hedder amme aversioner, som er en fysisk eller sådan en hormonal reaktion på at ens krop siger "Nu skal du holde op med at amme det her barn", fordi du har et andet barn eller er gravid med den næste. Hvis man ammer et lidt større barn, kan man få helt creeps, altså hvor ens krop bliver sådan helt "adr, ej få det her barn væk" og det er simpelthen nogle reaktioner ens krop og ens hjerne laver, som man slet ikke har kontrol over. Det har jeg prøvet da jeg ammede den ældste og var gravid med den yngste. Det tror jeg bestemt ikke er bedre, hvis man også har noget kønsdysfori oveni. Så jeg tror at hvis jeg havde vidst at jeg ikke var en kvinde, de to gange jeg var gravid, så tror jeg det ville have været meget sværere end det var, men det var svært. Men jeg havde bare ikke den forståelse af det på det tidspunkt, men det var bare generelt svært tror jeg.

K: Ja, det giver vildt god mening. Det tror jeg også vi har talt lidt om i det der folkeskole afsnit, men det der med at hvor meget af det er at man er ung og sådan. Jeg drager nogle paralleller til hvad jeg kan relatere til i forhold til noget dysfori. Det tror jeg bare skaber nogle ekstra lag ovenpå og det er også svært at adskille hvad er det præcist der er hvad, fordi det flyder bare sammen det hele. Men det føles bare ekstremt intenst og jeg kan jo ikke sige, for jeg har jo ikke prøvet at være en anden person, der ikke har haft den dysfori. Men jeg har bare en idé om at jeg har haft nogle ekstra lag ligesom du også beskriver.

Ivy-Oak: Det lyder meget som det samme, det synes jeg sagtens man kan relatere de to ting, fordi der er så mange ting, der sker i kroppen med hormoner både når man er i puberteten og når man er gravid, som man ikke har nogen kontrol over. Det er et helt andet aspekt, som du siger det er et ekstra lag, hvis der er kønsdysfori oveni, altså f.eks. det her med amning, mit barn er begyndt at gerne at ville nulre det

andet bryst, imens at han ammer og jeg kan slet ikke have det. Jeg synes det er vildt ubehageligt, så jeg tager hans hånd væk og lægger den ovenpå min arm og som regel accepterer han det, men nogle gange bliver han også skide sur. Det giver mig bare ikke mindre lyst til at holde op med at amme og få topsurgery nu, men samtidig vil jeg også gerne respektere hans behov for at han ikke er færdig med at amme. Så jeg har ligesom indstillet mig på at om et par år kan jeg muligvis få top surgery og indtil da må jeg fra dag til dag se om jeg kan holde det uden eller om jeg ikke kan være i det mere.

K: Helt sikkert og vi er jo også bare mennesker, der lever et liv og vi skal jo have tingene til at fungere. Alting er jo bare kompliceret.

Ivy-Oak: Ja, altså hvis det var sådan at jeg gik og havde det helt vildt forfærdeligt og at jeg ikke kunne være i det, så ville jeg selvfølgelig stoppe med at amme. Min store var næsten tre år, da jeg stoppede ham med at amme og det var ikke fordi han synes at det var det tidspunkt, altså han kunne godt have fortsat tror jeg. Men så længe håber jeg altså ikke at der går, jeg kunne godt tænke mig om et år eller sådan noget så var vi færdige med at amme. Og så har jeg hørt fra flere at så skal man forvente at der går i mellem 6 og 12 måneder, hvor vævet ligesom trækker sig sammen før man har en idé om, hvordan man reelt vil komme til at se ud i sidste ende. Men tænker jeg ikke det er noget jeg kan forlige mig med, jeg tænker der skal en operation under alle omstændigheder. Jeg har ikke besluttet mig om jeg skal have dem fjernet eller de skal være små eller hvad der skal ske, men der skal ske et eller andet. Det er jeg ikke i tvivl om. Så hører jeg alle de her historier om CKI og sådan noget og det har jeg ikke vildt meget lyst til at være en del af. Så jeg tror at når jeg nu ved at der er så lang tid til, så bliver det noget med at spare op og tage til Sverige eller et eller andet og få det gjort privat, fordi jeg har umiddelbart ikke nogle intentioner om at komme på hormoner. Så hvis det reelt kun er en operation, så vil jeg helst slippe for at skulle ind i hele det der system, som jeg hører meget blandet om.

S: Det giver god mening.

Ivy-Oak: Jeg ved ikke om jeg skal sige på et eller andet tidspunkt, hvor gammel jeg er. Det ved jeg ikke om det er interessant eller om det er ligegyldigt.

K: Jo, helt sikkert! Altså jeg tror ikke vi har tænkt så meget over det, men det giver da mega god mening.

Ivy-Oak: Men altså det er slet ikke sikkert det er interessant, altså jeg har bare tænkt at jeg ville ønske at jeg havde vidst det, da jeg var på jeres alder. Så det er sådan set det eneste aspekt, der er i det for mig.

S: Jaja og også tit dem, der bliver interviewet eller dem der snakker med folk, altså de fortællinger der er, er jo tit med unge mennesker. Det er også meget den der finde-ud-af-det-processen, der bliver snakket meget om og ikke så meget med "Nå, men nu har jeg været trans i 5 år eller i 10 år eller i 20 år", altså det er ikke rigtig interessant mere. Men det er jo også bare en stor del af rigtig manges liv, altså allerede er vi to ved at være der, hvor man normalt ville stoppe med at snakke om det nu, fordi man ligesom er der, hvor man gerne vil være. Så det er meget fedt det der med at høre at folk er mange forskellige steder i livet og forskellige steder i transitionen. Altså at der er andet end lige at være 20 og lige være sprunget ud og starte på hormoner.

Ivy-Oak: Ja lige præcis! Der kan være mange historier. Altså jeg synes jo det kunne være helt fantastisk, hvis jeg kunne få en der var i 50'erne eller 60'erne til at svare på mine kønsportrætter. Altså det ville jeg virkelig elske.

S: Ja, det ville vi også gerne have med.

Ivy-Oak: Altså det er jo at jeg gerne ville kunne spejle mig i nogen, der er ældre end mig.

S: Ja, klart!

K: Ja helt sikkert! I mit hoved der har jeg også det her billede af, det er ligesom en film, hvor den her person går i gennem den her udvikling og så indser de at de er den her person og så slutter filmen. Ligesom en eller anden kærlighedsfilm, så lever de lykkeligt til deres dage ende, så lever den her queer person lykkeligt til sine dages ende, for nu har alle endeligt accepteret personen.

Ivy-Oak: Amen, så meget!

K: Jamen, altså der er jo også et liv bagefter. Vi lever jo stadigvæk, altså vi er jo ikke bare fuldendt bare, fordi at nu har vi fået et sprog for vores identitet eller hvem vi er.

S: Jeg har også en bog liggende af en der hedder Kate Bornstein, hvis I kender hende, men det er en nonbinær person. Jeg ved ikke hvor gammel hun er, måske

60, men jeg læder mig også til at læse en af hendes bøger, for hun er en af dem, der faktisk bliver ved med at snakke om det, selvom hun er lidt ældre. Jeg kan også huske at Ash Hardell delte en video på et tidspunkt om at være nonbinær i mange aldre, hvor Kate Bornstein også var med, som den ældste. Det synes jeg også bare var enormt interessant at se det der med at se perspektivet, at der er andet til det end at være ung og være det samme sted alle sammen.

Ivy-Oak: Altså jeg var med i det der NaNoWriMo i november, hvor man prøver at skrive en roman på en måned, det lykkedes overhovedet ikke for mig, men det var sjovt og jeg mødte en masse fede mennesker. Og der var der rigtig mange af dem, der skrev det der young-adult aldersgruppe, hvor det er de der små teenager og så op til de der 17-18-19 år. Der tænker jeg bare lidt med det der, du siger så er det sådan questioning-fase, coming-of-age og finde ud af ens identitet og så slutter det der. Altså det kunne være så meget federe, at få noget repræsentation af transkønnede og især måske også det der liv efter at man har fundet ud af alle de der ting. Hvordan lever man så, når man er 30 eller 40 år og man har vidst det i rigtig mange år og man for eksempel for en uddannelse eller et arbejde og stifter måske noget familie og alle de her ting. For det er jo ikke noget der bare forsvinder, altså det holder jo ikke op med at være sådan her.

K: Nej, det er virkelig rigtigt. Jeg synes det er så spændende at tale om.

[pause musik]

K: Så er vi tilbage fra en lille pause. Det er noget som jeg er ekstremt nysgerrig på, jeg ved ikke om jeg selv kommer til at have familie som sådan, men jeg har tænkt over det der med, hvordan man navigerer som nonbinær forælder. Har du lyst til at dele nogle oplevelser eller erfaringer som nonbinær forælder?

Ivy-Oak: Jo, det vil jeg gerne. Altså der er jo forskellige aspekter af det, det ene er hvordan vi opdrager vores børn og det synes jeg egentlig ikke har ændret sig, fordi vi har hele tiden været meget opmærksomme på, at vores børn skulle have nogle meget brede rammer for, hvordan man var mennesker og netop få så meget repræsentation, som muligt i de bøger vi læser og i ting vi ser sammen med vores børn. Nu komme jeg lidt ind på et sidespor men for eksempel bor vi et sted, hvor der er utrolig mange hvide mennesker og Kieran er den eneste i sin børnehave, der er tosproget. Vi er begge to hvide, men min mand taler engelsk. Der er en anden i hans børnehave, der er tosproget og det er en nordmand, der er den ene forælder. Selvfølgelig har jeg fået lyst til at læse nogle flere bøger om køn sammen med mit

ældste barn, der snart bliver 5 år. Jeg synes egentlig ikke det har ændret sig utrolig meget af, at jeg fandt ud af min egen kønsidentitet, for det var allerede ting vi var meget opmærksomme på. Der er mange der tror, især efter jeg har oprettet den her tanker-om-køn profil, at jeg gerne vil have at alle børn ska behandles kønsneutralt og det synes jeg overhovedet ikke. Jeg ville ikke fratage en kønsidentitet fra nogen som helst, altså jeg synes ikke der er nogen, som skal have taget noget fra sig. Jeg synes i stedet for at tænke kønsneutralitet, at man skal tænke på kønsudvidende forældreskab, kønsinkluderende og ja, især kønsekspanderende. Der skal være utrolig vide rammer, for hvordan man er et barn og en voksen og en person og det ikke skal handle om køn så meget, som ens interesser og personlighed. Den ældste af vores børn er jo næsten 5 år og han får selv lov til at vælge, hvad for noget tøj han gerne vil have på og hvordan hans hår skal være. Altså han er meget mere feminin end jeg overhovedet har lyst til at være og heldigvis er jeg gift med en mand, som er med på at det skal han selvfølgelig bare gøre. Hans ynglingsfarve har været lilla siden han var knap to år og når han bliver voksen, vil han gerne være monster-truck-kører og have en lilla monstertruck med orange striber og pink glimmer.

S: Kæft, hvor skønt!

Ivy-Oak: Så jeg er faktisk begyndt at skulle flette hår og lægge neglelak og så nogle ting, og det har jeg ikke sådan rigtig nogle erfaringer med. Det næste han gerne vil prøve er øjenskygge, så det må jeg ud og købe, for det har jeg altså ikke noget af.

K: Ej, hvor spændende! Jeg tror også det jeg synes, er ekstremt spændende og noget jeg virkelig har tænkt meget over, er meget det der med, hvad er den korrekte måde for en nonbinær forælder, at opdrage børn på? Der er jo ikke nogen korrekt måde. Ville jeg selv være blevet et lykkeligere barn af selv at blive opdraget kønsneutralt? Og hvad er kønsneutralt? Er det at man kun må gå i hvidt og sort, gul og brunt? Det er jo også begrænsende et eller andet sted. Jeg tror i starten var jeg meget sådan, at jeg havde en idé om at den bedste måde er, at alle skal gøre alt og der skal ikke være noget som helst, der skal være anderledes. Men jeg tror også det kan blive begrænsende.

Ivy-Oak: Der er faktisk flere der har spurt mig, hvorfor jeg omtaler mine børn som han og det gør jeg, fordi selvom det er en majoritet, der er ciskønnet, så tænker jeg det er okay at bruge de pronominer, indtil barnet selv kan gøre på noget andet. Men den eneste måde, man kan sørge for at en barn kan bede om nogle andre pronominer, det er at lade børn vokse op med en forståelse af at der ikke er noget,

der er fastsat for dem. Nu bruger vi han, indtil at Kieran har lyst til at gøre noget andet, så gør vi det. Men det kræver at han ved, at der findes andre muligheder og derfor læser jeg jævnligt bøger med ham, der handler om kønsidentitet og pronominer og den slags. Så taler vi altid om det og jeg siger: "Jeg kan jo godt lide at folk kalder mig for de/dem, hvad kan du godt lide?" Så han er stille og roligt ved at forstå, hvad det her pronominer betyder og han øver sig faktisk virkelig meget i, at bruge kønsneutrale pronominer om folk vi ikke kender. Så det er sådan ret tydeligt at han eksperimenterer med det, men jeg har egentlig aldrig brugt pronominer tror jeg, det ved jeg ikke hvorfor jeg ikke har. Vi snakker bare stille og roligt om mennesker og interesser, udseende og alle de her ting. Så jeg vil ikke omtale mine børn kønsneutralt eller ikke kønne dem, fordi så føler jeg at jeg ville tage et valg for dem. Altså jeg synes at Kieran og hans bror Edward skal vokse op med en følelse af at det hele er okay, ligegyldigt om de føler sig som drengebørn eller ej.

K: Der er jo heller ikke nogen rigtig måde, at gøre det på. I efteråret der var jeg frivillig et sted og jeg tror har talt om det på podcasten, men det var virkelig spændende for mig. Jeg var et sted, hvor der var nogle queer, nonbære forældre og så var der en baby. Den blev omtalt som "den". Så jeg synes bare det er spændende at høre om nogle forskellige oplevelser og folk hvad overvejer.

Ivy-Oak: Ja, for der er super gode argumenter for både at tale kønsneutralt om sine børn og for at afvente, som vi gør. Der er mange der har skrevet til mig for eksempel: "nu venter jeg det her barn og jeg fik at vide ved en scanning, at den har en penis, må jeg godt bruge han om barnet, må jeg godt give barnet et klassisk drengenavn?" Så siger jeg: "selvfølgelig må du det, I skal gøre hvad der giver mening for jer. Så længe I viser, at der er mange måder man kan være en person med en penis på, så gør I de rigtige, tænker jeg som forælder." Og så er der en ting mere. I lang tid har min mand svømmet med vores ældste barn og så savnede jeg ham bare rigtig meget og kunne godt tænke mig at være mere sammen med ham, for jeg hjemmepasser jo vores yngste. Han er i min passingsordning sammen med to andre 1 årige børn, så ham ser jeg rigtig meget. Så jeg savner at være lidt alene sammen med den store. Og så var det så mig, der skulle begynde at gå til svømning sammen med ham. Så jeg har fået købt mig sådan en mega fed heldragt med regnbuerstribet og ærmer og lidt lange shorts-agtigt, en gammeldags badedragt med lynlås. Der tænkte jeg "ej, det var rart!" og så var jeg pakket lidt ind og samtidig var den fed og farvestrålende. Så kommer jeg så derover med mit barn og det bliver bare noget lort. Han siger sådan: "vi skal ind i omklædningsrummet" og jeg siger: "ja, der må jeg ikke gå ind. Jeg ved godt det er derind du plejer at gå med daddy, men der må jeg ikke gå ind. Jeg skal gå ind herover." Så går vi derind og vi klæder om og det er også fint.

Jeg får sådan styr på mig selv og så kommer vi så ind til svømmelærerne, der er vant til at min mand er der og så omtaler de mig helt automatisk mig, som Kierans mor. Så siger jeg: "Jeg bliver egentlig kaldt for Emi" og så siger den ene svømmelærer: "Men I er da ikke to mødre, er i? Og så siger jeg "Narjj." Så fik jeg ikke rigtig fulgt den videre. Så det blev en utrolig dårlig oplevelse for mig. Jeg tænkte at jeg blev nødt til at prøve det her en gang til, så gjorde jeg det igen ugen efter og jeg fucking hadede det, så det gør jeg ikke mere. Vi bliver nødt til at finde på noget andet vi kan lave sammen, for det var simpelthen for ubehageligt for mig til at det kunne blive en god oplevelse for ham.

K: Ja, det kan jeg godt forstå.

S: Ja, det lyder også ret nederen.

Ivy-Oak: Rammerne var bare ikke en aktivitet jeg kunne være i, for jeg var nødt til at fejlkønne mig, for overhovedet at komme ind til undervisningen. Og derefter enten at stå og forklare alt muligt på de der 30 minutters hold undervisning, der var, eller blive miskønne hele tiden af svømmelæreren, oveni at jeg havde det stramt med at være i en svømmehal overhovedet. Så nu går vi til orienteringsløb i stedet for.

S: Det lyder hyggeligt!

Ivy-Oak: Ja, det er meget bedre udenfor i skoven.

S: Der er også meget krop og køn og sådan noget i en svømmehal. Jeg har heller ikke været i en svømmehal i årevis.

Ivy-Oak: Amen, jeg kan godt forstå det. Jeg troede jeg havde naillet den med det der swimsuit, men det var ikke nok, selvom det føltes som at tage sådan en rustning på nærmest.

K: Det er også det der med at folk kan aldrig gætte: "Du er nonbinær!" Det kan jo aldrig nogensinde ske. Det jo også vildt hvis det sker, så er det jo også ligesom forkert, for så har man også antaget noget og man ved ikke hvordan det er at se nonbinær ud. Vi kan jo aldrig blive så heldige medmindre at vi bliver bedre til at sige: "Nå hej, hvad er dit navn og dine pronominer? Hvordan vil du gerne have jeg omtaler dig?" Det skal vi på en eller anden måde få indført lidt mere hvert fald eller hvis folk ikke selv siger det, at man kan sige: "Hov, du sagde det her, men jeg vil faktisk gerne lige have at du siger det her." "Okay, intet problem, det er det vi gør." Der er vi bare overhovedet ikke, så det er jo også det jeg tænker, er så ekstremt energidræende for

dig. Du kan ikke bare lige få lov til at rette på personen, det kommer til at blive et stort show og det er jo ikke det, det skal handle om. Det skal jo handle om at du har taget dit barn med til det her svømning og du skal ligesom aflevere det og I skal bringe tid sammen. Og så kommer det helt sikkert til at handle om noget helt andet, det jo det man frygter også sådan det sikkert ender jo.

Ivy-Oak: Ja og jeg vil jo heller ikke gøre det akavet for ham i situationen, så jeg får ligesom bare ikke rigtig svaret på det.

[pause musik]

K: Vi har fået nogle flere spørgsmål fra Instagram, det var jo dig Ivy-Oak, der foreslog vi lige skulle skrive ud på story. Vi er mega glade for når folk interagerer med os. Vi prøver jo at gøre vores podcast så interaktiv, som overhovedet muligt. Du har jo lidt sagt det, men hvad for nogle ord bruger dine børn i stedet for? I stedet for at bruge mor/far? Hvad er de ord I bruger?

Ivy-Oak: Det var faktisk en ret hyggelig ting. Det var helt i starten da, jeg begyndte at have denne kønstvivl og jeg egentlig ikke var nået særlig langt med det. Der tog vi på ferie på en uges tid og der begyndte vi at øve os min mand og jeg, i at han skulle prøve at bruge de her kønsneutrale pronomener med mig og sådan nogle ting. Der brugte jeg stadig mit gamle kælenavn, som ikke er mit dødenavn, men mit gamle kælenavn. Dengang blev jeg kaldt mor og det har jeg egentlig aldrig brudt mig om. Allerede da vi ventede vores første børn, prøvede jeg at finde et alternativ og så var det sådan noget mommy og mamma og det fungerede jo heller ikke. Det har der så været mange gode grunde til, som jeg så er blevet klogere på senere. Så jeg gjorde simpelthen det at jeg talte med mit ældste barn, om at jeg ikke havde lyst til at blive kaldt mor mere og om han havde lyst til at hjælpe med at finde et andet ord, vi kunne bruge. Så prøvede vi alle mulige mærkelige stavelser, vi satte sammen og det blev så til Emi. Det har han kaldt mig lige siden og min yngste er stille og roligt også ved at kunne sige det nu. Det bruger han også ovre i børnehaven, men så svarer de jo mor tilbage og så skifter han over til det. Det tror jeg i forhold til det her med, at han er tosproget, fordi han siger jo også daddy om min mand og så svarer de: "Når ja, din far." Og så skifter han over til far. Altså jeg tror ikke at for ham handler det ikke om køn. Jeg tror det er den der forståelse af der er ting, der hedder noget andet hjemme hos mig end det åbenbart hedder for alle andre. Ja, så det kan jeg hvert fald anbefale, hvis man har børn, der er store nok til at kunne have en samtale om det. Så tal med dem hvad de synes kunne være rart, selvfølgelig skal det være rigtig rart

for den forælder, der gerne vil ændre på sin forældretitel. Og ellers bruger vi forælder.

K: Ja, det vil jeg også sige at den ligger meget til højre benet eller sådan. Jeg synes også det er ekstremt spændende, at høre om at man sagtens kan lege med nogle ting og jeg synes Emi er mega sødt.

Ivy-Oak: Ja, jeg synes også det er dejligt. Jeg er glad for det. Så det har vi brugt i lang tid før jeg overhovedet begyndte, at tænke på navneforandring og sådan noget. Det blev en mellemstation og i den proces også. Så det fungerer rigtig godt.

K: Fedt! Jeg tænkte på at i forhold til rollemodeller, tror jeg at der mange binære personer spejler sig meget i deres egne binære forældre. Jeg kan forestille mig at du har haft et behov for at spejle dig i nogen, som du så ikke rigtig har kunne spejle dig i. Måske har man kunne bruge det online eller hvad har du sådan gjort af erfaringer?

Ivy-Oak: Der har jeg helt klart brugt det online og jeg har faktisk været utrolig heldig, at finde nogle rigtig dejlige nonbinære forældre, som jeg så har fulgt på Instagram og som har haft tid til at skrive med mig privat i deres DM. Det er jo egentlig det jeg godt kunne tænke mig, at give videre i virkeligheden, fordi det har været utrolig rart at blive spejlet i, at det kan være virkelig svært, når man i forvejen er forælder. Så jeg tror det vil være noget andet, hvis I en dag får lyst til at få børn, at I ligesom har det alt her afklaret lang tid i forvejen. Jeg synes det er svært, når man allerede har de børn. Nå, hvor besværlig vil jeg være? Skal vi vente til de er gammel nok til at de forstår det eller skal vi bare skynde os gøre det nu, så jeg ikke skal gå og have det dårligt i rigtig lang tid i forhold til ord og pronominer og navn og alle de her ting. Der blev vi bare enige om, min mand og jeg, at det bare skal være nu, for jeg kan jo ikke gå og holde på mig selv på den måde. Jeg har ikke kendt nogen, så det har virkelig meget være i online fællesskaber, Instagram, det har været i et par facebookgrupper, men især i Discord faktisk, som jeg har været super glad for. Både den danske gruppe som vi begge to er i, men jeg har været med til at starte en forældergruppe, hvor vi så allesammen skriver på engelsk, for transpersoner og nonbinære og metakønnet, som også er forældre. Der har jeg fundet nogle ligesindede, hvor det bare har været mega fedt at kunne skrive med dem om alle de her forældre-ting.

S: Måske hvis du har lyst, så kan du nævne en lille samling af nogle af de profiler eller ressourcer der er, så kan vi dele dem på vores Instagram i story.

Ivy-Oak: Ja, det vil jeg rigtig gerne, fordi der er masser af ting.

S: Så kan man jo også gå ind og følge dig på Instagram, på tanker om køn (tankeromkon), som vi også deler.

Ivy-Oak: Ja og der gør jeg rigtig meget ud af at skrive på dansk, fordi jeg synes at det mangler så meget. Jeg kan finde masser af ting på engelsk, men det gør bare noget andet at tale sit modersmål også hvis man skal fortælle det til andre. Det jo ikke alle der synes det er lige fedt, at læse på et andet sprog. Så jeg har virkelig manglet de ressourcer på dansk. Jeg synes også der er rigtig mange ord, som vi helt uden at tænke over det, bruger på engelsk, hvor jeg prøver at lave oversættelser eller mine egne ord til det, altså f.eks. det der med questioning, så har jeg kaldt det kønstvivl, fordi vi bliver nødt til at prøve at lave et ordforråd på dansk, så det kan blive mere almindeligt at tale om det. Så jeg prøver ligesom at udfylde det hul der, der mangler virkelig meget på dansk.

K: Der er lidt jo de her stereotype roller, når jeg kigger på mine forældre, det jo ikke fordi at min mor nødvendigvis er kvinde på den der feminine måde, jeg har aldrig set hende gå med nederdel eller make-up, men der er stadig det der med at min mor er kvinden og min far er manden og det er sådan meget binært. Jeg kom til at tænke på om du tror det har været mere befriende, som en nonbinær forælder i til ud fra forventninger fra andre?

Ivy-Oak: Altså nu har jeg jo vidst det i så kort tid og folk har jo kønnet mig så meget som moren i det her forhold, at jeg skal ligesom gøre op med det. Jeg skal også selv aflære nogle ting, men jeg skal også få andre til at forstå det. Altså jeg bliver jo meget, meget tit grupperet med kvinder og mødre i alle mulige sammenhænge. F.eks. sådan en klassisk ting med at, når man har født så kommer man i en mødregruppe, som er baseret på, der hvor man bor og hvornår ens baby er født og ikke noget som helst andet. Man kan selvfølgelig sige nej, men jeg har gjort det begge gange og det har sgu været mærkeligt begge gange. Det var jo før jeg forstod, hvorfor det måske var ekstra mærkeligt for mig. Så nej, jeg tror ikke nødvendigvis det er særlig meget nemmere. Jeg bliver nødt til at opfinde mine egne måder at være forælder på, så på den måde har jeg frie rammer, men jeg tror mere det er en kamp for at få andre til at forstå, at jeg ikke er en kvinde eller børns mor, selvom jeg har født dem. Så jeg synes egentlig nærmest først arbejdet lige er gået i gang.

S: Det giver mening.

K: Det giver vildt god mening. Måske har det endda været omvendt, i mit hovedet tænker jeg sådan, det er nok også sådan lidt mere en drømmeverden, for det må da være mere befriende at være en nonbinær forælder. Men igen man kan jo ikke styre andres forventninger, hvis de har forventninger til at man er en eller anden mor-rolle eller en eller anden far-rolle, så det jo det de forventer af en. Så er det du kæmper med og så kan jeg godt forstå du føler det er måske endda faktisk er sværere. Du kæmper med at få lov til at være den du har lyst til at være og komme fri af de lænker du får lagt over dig.

Ivy-Oak: Jeg tror igen, det havde været anderledes, hvis jeg havde vidst det for 5 eller 10 år siden, så jeg ligesom var gået ind i at skabe en familie med min partner velvidende at jeg var nonbinær. Så tror jeg det havde været en helt anden oplevelse, men fordi det her sker sideløbende med at vi allerede har børn, så er det så meget en proces inde i mig og med min partner og med mine børn og hele omverdenen. Så det er ligesom en ekstra ting oveni, at jeg også skal få folk til at holde op med at gruppere mig med mødre og kvinder hele tiden. Det skete så sent som for et par dage siden, hvor jeg var blevet tagget i et meget, meget fint story-opslag, hvor det var sådan: "Alle de her dejlige kvinder, der har inspireret mig, som jeg er vildt glad for at følge." Hvor jeg var sådan: "Tak, men argh!" Og den person blev bare så ked af det, fordi så jeg rettede det, så satte jeg sådan et "person" henover med sort over den der story der og så delte den igen. Hun blev virkelig ked af det fordi hun var sådan: "Jeg øver mig så meget, jeg er virkelig ked af det." Og alle andre i det der opslag, der var blevet tagget, det var kvinder og mødre. Jeg var bare sådan "For helvede." Så meget kort, nej, det er ikke meget nemmere.

K: Det kan jeg godt forstå.

Ivy-Oak: Ikke for mig i hvert fald.

K: Sådan i forhold til sundhedssystemet, så kan jeg huske til Pride, der talte de lidt om i forhold til jordmødre/jordpersoner, at det der med at de synes nogle gange, det er svært at de ikke har fået den uddannelse, som de egentlig har haft brug for, nogle af de der queer jordpersoner. Hvis du skal sige nogle specifikke ting, du synes kunne have været rart, hvis du skulle i gennem det igen, hvad skulle det så være?

Ivy-Oak: Hele det sprog der er både skriftligt, på fødegangen og når man går til jordmoder og alle de her ting. Jordmoder. Det hedder det jo. Der er nogle der så kalder det jordperson, for at prøve bare at være en lille smule mere inkluderende, men altså hele det sprog er bare utrolig kønnet. Det er også utrolig heteronormativt

oveni, altså de går ud fra man er en kvinde, der skal føde et barn og i øvrigt er gift eller kærester med en mand. Det er vildt belastende at tænke på, at skulle være i det system igen og derfor tror jeg simpelthen ikke, at jeg ville kunne henvende mig til et offentligt system igen, ikke som det ser ud nu. Så skulle det være et sted, hvor de er netop var meget mere opmærksomme på at bruge et inkluderende sprog og kalde den gravide, den fødende, din partner eller din fødselshjælper eller whatever. Jeg synes det er rigtig svært, hvis jeg skulle føle mig tilpas i det system, i de to forløb, jeg har gået i nu. Jeg kender nogle stykker, som selv er queer personer eller har efteruddannet sig så meget, at LGBT familier har lyst til at komme til dem, når de skal skabe en familie.

S: Hvem er det? Er det Camilla Tved? Og...

Ivy-Oak: Camilla Tved, ja! Og så har jeg faktisk selv en veninde som er uddannet jordemoder og som er ved at starte op som selvstændig, som blandt andet ved at tale med mig er utrolig opmærksom på, at der er rigtig meget der skal læres og at hendes - altså nu er hun selv ciskvinde, - og de fleste af hendes kunder kommer måske til at være ciskvinder, men at hun vil meget gerne kunne favne bredere. Og hun vil meget gerne kunne tilbyde andet og mere end det man får på den helt almindelige fødegang, ikk'?

K: Ja...

Ivy-Oak: Ja... hende kan I også få et link til, hvis det er.

S: Det kunne være fedt.

Ivy- Oak: Det er rigtig dejligt at det ligesom dukker op. Jeg har også været i kontakt med en utrolig dejlig ammevejleder af to omgange. Hvor jeg skrev sådan at "nu har jeg fundet ud af at jeg er nonbinær, siden vi snakkede sammen første gang i den tidligere, i den forrige fødsel og graviditet og alt det her, så kan du finde ud af det?" Er du sådan... ved du hvad jeg snakker om? Og hvor hun var sådan "altså jeg vil gerne indrømme at jeg har ikke nogen erfaring, jeg har ikke prøvet det mere end sådan en enkelt gang før, men fortæl mig dine pronominer, og hvilket navn skal jeg bruge? Så vil jeg gerne gøre mit bedste for at imødekomme det." Og det gik bare vildt godt. Vi havde sådan en videosamtale og bagefter skulle hun lave et skriv til min læge og hele vejen igennem, så brugte hun mine pronominer korrekt, hun brugte ikke mit [juridiske] navn, hun skrev *forælder*. Så altså det var bare så fedt at se!

K: Wow.

Ivy-Oak: Altså... en overhovedet ikke queer person, der faktisk ikke havde særlig meget erfaring med det, der bare tager det til sig og retter ind og efterkommer min ønsker. Så det kommer jo stille og roligt....

S: Fedt!

Ivy-Oak: Så det er rigtig fedt. Hende vil jeg også gerne lave et link til.

S: Det kunne være fedt.

Ivy-Oak: Hun er i Jylland, men laver rigtig mange online ting også. Også før alt det her corona, der var det også online, fordi jeg bor på Sjælland. Ja... Så der er nogle, der tænker utrolig meget over deres sprog. Og det er virkelig vigtigt.

K: Ja, jeg tænker også på når du siger det der, denne her oplevelse med.. Det var en ammevejleder, ikk'?

Ivy-Oak: Jo.

K: Jo, at det der med at jeg kan godt nogle gange selv tænke sådan med mit arbejde og sådan "er det bare mig, der er SÅ sindsygt krævende? Er det bare mig, der er SÅ besværlig og bare kommer her og hvorfor kan jeg ikke bare tilpasse mig en lille smule ind i jeres binære verden..." Og så får man sådan en oplevelse, som du beskriver der, der har jeg også oplevet noget lignende. Og det er bare sådan "nej, det er ikke.. det er bare ikke mig der er krævende, det behøver ikke være så svært og det er ikke så svært." Det er jo tydeligt at ... Det der. Nu bliver jeg emotionel, men ja.. det er jo tydeligt at det behøver ikke altid at være så svært. Det kan være svært, men det behøver det ikke være. Og det er ikke os, der er krævende.

Ivy-Oak: Det handler om indstilling. Altså jeg prøver at sige tilbage de folk, hvor det betyder noget for mig, at "jamen jeg fortæller dig de her ting fordi du er vigtig for mig, fordi jeg gerne vil have dig i mit liv" - altså hvis det er en personlig relation, ikk'?

S: Ja.

Ivy-Oak: "Fordi... Jeg bliver ked af det når du f.eks. bruger mit gamle navn, jeg bliver ked af det når jeg ikke føler du gør dig umage med at prøve og bruge kønsneutrale ord om mig... så jeg fortæller dig de her ting, fordi du er vigtig for mig. Ellers ville jeg ikke engang gide at bruge tiden på det."

K: Ja

Ivy-Oak: Øhm... fordi ellers ville det nok bare ligesom glide ud i sandet, den relation, ikk'? Hvis man føler at de gang på gang bare fuckede up uden at prøve at ændre på det.

K: Ja.

Ivy-Oak: Jeg postede også det her eksempel her for et par dage siden, måske var det i går, men omkring mit gamle navn, som er på otte bogstaver og lige så mange stavelser som Ivy-Oak, og hvor jeg havde fået at vide af en person at "men dit nye navn er bare så besværligt."

K: Wow.

Ivy-Oak: "... Det så langt og besværligt." Hvor jeg var sådan "Hmm? ... Are you really trying, though?" [Ivy-Oak griner lidt] ... Jaerh... Så det handler SÅ meget om indstillingen. Og der vil jeg sige at denne her person er super vigtig for mig og er en... i den høje ende af alder og sådan noget, så jeg er mere tålmodig og jeg vil rigtig gerne have det til at fungere. Øhm... Men ja, man skal passe på sig selv også, ikk'?

K: Ja.

[musik]

K: Det her har vi også talt lidt om, S, det der med at, det der med sådan, at verden er jo ekstrem binær, eller sådan... Barnet bliver ligesom sådan fulgt ind i sådan en kønsboble, okay du skal i denne her retning, du skal vælge de her farver, og ud skal vælge de her ting. Og så kunne jeg måske godt forestille mig, at det kan være lidt svært at navigere i at opfostre børn i den her verden.

S: Ja.

K: En ting er hvad man bestemmer i sit hjem og ligesom, at der kan et barn ligesom få lov til at gøre alle de ting man har lyst til, at gå i kjoler, danse, have store hvad ved jeg, bukser på eller et eller andet. En anden ting er jo også bare når man så handler ind sammen og børn ser de her ting og ser film og... Jamen hvordan at det så har været for jer?

Ivy-Oak: Jamen altså vi er jo blevet konfronteret tit med det nede i børnehaven, fordi altså Kieran jo helt automatisk vælger lilla, gul, lyserøde ting, hvis Kieran selv får lov til at vælge. Det er meget tit sådan "nu skal du have nye sko, vi tager ud og kigger på sko" og så antager personen i butikken at Kieran er en pige og finder de lyserød sko frem. Og så viser jeg, alle de sko, der er at vælge imellem og så vælger Kieran de sko, gerne vil have, men altså.. Kieran plejer ikke at reagere på, at folk kalder ham

for en pige. Altså, det er sådan, nåh ja... Så nogle gange retter han på dem og andre gange så siger han bare "jaja, jeg vil gerne have nogle nye sko, ej de der er vildt fede" og så vil han gerne have dem. Og andre gange siger han sådan "Jeg er altså en dreng..." og så siger de "ej undskyld!" og så blive de helt kede af det [K griner] og alle mulige akavede ting.. Ej altså, slap nu af. Øhm.. Og så i perioder, der har han været sådan, det er meget sødt, været sådan "Faktisk kan man godt have langt hår når man er en dreng..."

K: Ja.

Ivy-Oak: "...min yndlingsvoksen nede i børnehaven, han har langt hår og det vil jeg også ha'!" og sådan nogle ting. Jeg synes bare at det er så fedt, altså så det synes jeg bare er dejligt.

S: Ja.

Ivy-Oak: Altså, så jeg kan huske da vi kom tilbage i børnehaven med de nye lyserøde sko som Kieran havde købt, at det første de var at en af de ældre børn spurgte "Hvorfor har du købt pigesko?" Og så sagde denne her pædagog "Ej der er noget jeg har glemt at fortælle dig; det her det er jo faktisk Kierans nye løbesko og de er lyserøde, fordi Kieran kan godt lide lyserød." og så sagde det her store barn "Nåh okay, jeg kan ikke lide lyserød" "hvad for nogle farver kan du godt lide?" "Jeg vil kun have grøn" "Okay" Altså.. og så var den ikke længere. Og derfor er jeg virkelig glad for - og det er også denne her pædagog som jeg har haft så godt et forhold til og som jeg netop har kunne fortælle at jeg er nonbinær og fortælle mit navn og mine pronominer og sådan noget, for lang tid siden. Og det er jo klart, når han tager så godt imod mit barn og ser mit barn som han er, og støtter ham når folk, både forældre og børn har de her helt utroligt stereotype ideer om hvordan tingene hænger sammen. Det er jo meget der her med 'drengfarver og pigefarver', hvor der synes jeg bare at de griber den og siger "farver har faktisk ikke noget med det at gøre"

S: Ja

Ivy-Oak: Og så snakker de lidt om det... og så næste dag så har den her pædagog måske taget sin lyserød skovmandsskjorte på, ikk'? for ligesom at lige sige "Hey, sådan er det ikke" eller et eller andet. Det er bare noget fantastisk personale, der måske bare ser lidt anderledes på tingene. Eller i hvert fald bare møder os som familie hvor vi er, på mange punkter. Ja.. men altså, det er svært når man så kommer uden for sin boble. Og f.eks. "hvad kommer han til at møde i folkeskolen?" og sådan.. det kan jeg sgu ikke helt...

K: Ja?

Ivy-Oak: Fordi allerede inden han havde langt hår, altså han havde helt kort hår da han startede i børnehaven, der var han tre år og han kom der med sin skrig-lilla rygsæk som han selv havde valgt og det første folk [børnene] spurgte om det var jo "Er det der en dreng eller en pige?" Og der var han.. der sagde han ikke noget. Der var han bare sådan.. det forstod han jo ikke...

K: Ja

Ivy-Oak: Men de store børn, der skal til at gå i skole, de går jo op i sådan noget. Det går bare så tidligt ind i den binære kønsforståelse.

K: Sindsygt meget...

Vi har fået et sidste spørgsmål fra instagram, vi har været en lille smule inde på det, men det her med at "**Hvordan snakker man med børnehaven osv. om køn?**"

Ivy-Oak: Ja altså, jeg ser jo ikke så meget til hvordan de er i løbet af dagen, men jeg føler at de stiller aktiviteter til rådighed på lige vilkår. Altså jeg føler ikke at det er sådan noget "kom drenge, nu skal vi ud og spille fodbold!" eller at man opfordrer nogle børn til at lave nogle slags aktiviteter og andre til nogle andre aktiviteter.

K: Ja

Ivy-Oak: Nu går mit barn i skovbørnehaven, og jeg har en eller anden forforståelse af at de voksne, der vælger at arbejde i sådan et miljø, tit også er lidt mindre stereotype i forhold til... de fleste pædagoger, der arbejder med 0-6 års området er meget ofte ciskvinder, der måske øøh... laver mange stillesiddende aktiviteter med børnene, altså meget finmotoriske-indenfor-ting. Hvor altså mit barn er udenfor hele dagen, hele året, hver dag hele året, med voksne, der gider være udenfor hele dagen i alt slags vejr. Så på mange måder tror jeg at de tilbyder nogle helt andre ting

S: Ja

Ivy-Oak: Men det er noget jeg godt kunne tænke mig at tale rigtig meget med dem om, egentlig, fordi jeg har indtryk af at der går helt klart flest børn med ulige CPR numre i deres institution. Jeg tror at der er nogen der har en idé om hvilke slags børn der har "godt af det" eller særligt brug for det.

K: Ja

Ivy-Oak: Og der er jeg altså helt overbevist om at hvis vi havde fået nogle andre børn end dem vi har fået, så ville vi stadig gerne have haft dem i skovbørnehaven. For vi er begge to meget glade for friluftsliv og har i øvrigt mødt hinanden gennem spejder. [Ivy-Oak griner] så det er meget sådan det her lejrliv og ude og lave bål og være i skoven og sådan

K: Ja

Ivy-Oak: Det er jo det vi gerne vil give videre til vores børn, ikk'?

K: Helt sikkert. Jeg ved ikke hvor meget tid vi har tilbage?

S: Jeg ved ikke om vi skal hoppe ned til nogle af de sidste spørgsmål?

Ja måske skal vi lige runde den af i forhold til forældreskab og børn og sådan noget. Med om du har nogle gode råd til andre queer forældre i forhold til at skulle lære børn om køn eller omverdenen? Eller måske bare om du har nogle andre gode råd til queer forældre?

Ivy-Oak: Ja altså, som jeg også kom lidt ind på tidligere, så synes jeg at det er en rigtig god idé at give sine børn den her mangfoldige repræsentation i de medier som man tilbyder børnene. Altså både hvis man læser bøger med dem eller ser en film sammen med dem. Og de ting man laver, altså at man er normkritisk i sit forældreskab, med alle mulige ting. Så det netop bliver den intersektionelle feminisme som man opdrager sine børn ud fra. Så man får talt om køn og race og seksualitet og mennesker med funktionsvarians og alle de her ting. At det kan godt være at man ikke har det i sin egen omgangskreds eller i sin egen familie, men at vi taler om hvor forskellige mennesker kan være. Og at denne her diversitet er det der gør mennesker så fantastiske

S: Ja!

Ivy-Oak: Og at nogle gange så kan det være svært at sætte sig ind i hvordan andre mennesker har det fordi man selv oplever nogle helt andre ting og på den måde kan man få talt om det med at være en del af majoriteten og have nogle privilegier, men også at være en del af en minoritet og hvordan det kan være en udfordring.

K: Ja

Ivy-Oak: Det er ikke et særlig konkret forslag eller godt råd, men altså simpelthen tænke det ind i de samtaler man har med sine børn. Og hvis man ser f.eks. en Disneyfilm, der har nogle utroligt racistiske karikaturer af et eller andet... Så tal med dem om det hvorfor det er problematisk, altså på det niveau de er, i den alder og den sproglige kontekst de kan være med på.

S: Ja

Ivy-Oak: Og stille nogle ting til rådighed som I kan tale om og have nogle samtaler om. Man kan sagtens tale normkritisk med, altså også børnehavebørn.

K: Ja, det er nogle mega gode råd.

S: Ja, jeg ved ikke om vi bare skal hoppe over til ugens anbefaling måske?

K: Jo

S: Har du noget med til ugens anbefaling?

Ivy-Oak: Ja, jeg har en bog, men den er så godt nok på engelsk, som jeg faktisk tit læser med Kieran. Og jeg mener at den hedder "It feels good to be you" [rettelse: Den hedder "It feels good to be yourself"] Jeg kan ikke lige huske hvad forfatterne hedder, men jeg vil gerne sende den til dig, eller til jer.

K: Ja

Ivy-Oak: Den er rigtig, rigtig fin. Den handler om nogle forskellige børn, nogle af dem er ciskønnede, nogle af dem er transkønnede og der er to forskellige nonbinære børn, hvor de fortæller om hvordan de oplever deres køn. Og så er der sådan en ordforklaring til forældrene i slutningen af bogen, som netop forklarer nogle af de her ting. Og det synes jeg er rigtig fint. Og det er nogle super fine tegninger og de lægger meget vægt på at der er ikke, altså der er så mange måder at være, f.eks. en ciskønnet dreng på, at det kan vi ikke få til at passe ind i en bog. Altså at ligegyldigt hvad din kønsidentitet er, så kan vi ikke få alle repræsenteret, indenfor den kønsidentitet i en historie.

S: Ja

Ivy-Oak: Så det er den jeg bruger f.eks. til at tale med mit barn om kønsidentitet og pronominer. Og også den måde jeg har prøvet at fortælle ham på, det her med at jeg er nonbinær og at jeg hverken føler mig som en dreng eller en pige og det er der også andre der oplever

K: Ja

Ivy-Oak: Og hvordan andre børn også kan have det sådan... Og den har vi lidt brugt til at evaluere sådan lidt løbende, hvor jeg vil godt lige sådan checke ind med ham og "hvad tænker du om det her?" og så siger han som regel "jeg er en dreng, jeg kan godt lide at være en dreng" og andre dage siger han "Jamen så vil jeg også være lidt en dreng og en pige" for det er der en, der er i den bog. Og den den synes jeg bare er virkelig god og den vil jeg gerne lave et shout-out til. Ja.. jeg sender jer et link

S: Mega fedt

K: Ja, du sendte også lige at du havde lavet et instagramopslag om den på din private hvor du lige sendte nogle få slides hvor man kunne få en lille appetizer af bogen

Ivy-Oak: Ja

K: Og det var nogle virkelig smukke tegninger. Det er jo bare virkelig vigtigt at vi kan have sådan nogle bøger, der ligesom viser nogle forskellige måder at være barn og have et køn på jo.

Ivy-Oak: Ja... Jeg kunne godt tænke mig at der var nogle flere fortællinger hvor at der var queer personer i, og der var transkønnede børn i, men hvor det ligesom ikke var det, det handlede om.

S: Ja!

Ivy-Oak: Hvor det ligesom bare var sådan.. Og det kunne godt være at historien den handlede om at det her barn havde fået en kattekillung eller at barnet skulle starte i skole - og at det så i øvrigt havde to fædre, eller at barnet selv var nonbinær. Eller et eller andet - havde en transkønnet storesøskende. Eller et eller andet... men at det ikke var det, der var fokus, at det handlede om køn, men at det bare var sådan "nåh ja, men sådan er det jo i denne her familie". Det kunne jeg godt tænke mig at se noget mere af fremover.

K: Ja!

S: Enig

K: Ja...

Ivy-Oak: Gerne på dansk

S: Det gælder egentlig ikke kun børnelitteratur. Det gælder ALT. Al repræsentation, ærligt.. altså

Ivy-Oak: Ja!

S: Ja

[musik]

K: Du skrev også til os det her med den binære kønsopfattelses effekt på nonbinæres undertrykkelse. Hvis du lige har et eller andet lige her, måske nogle afsluttende ord omkring det, så må du meget gerne...

Ivy-Oak: Ja, men er jo f.eks. da jeg skulle ansøge om mit navn, så fik jeg jo at vide at jeg kunne godt hedde Ivy og så hedde Oak til mellemnavn, men at jeg kunne ikke hedde Ivy-Oak med bindestreg til fornavn, fordi Oak, det var et drengenavn ifølge denne her ja... navnelovgivning der er i Danmark. Og det er jo et rigtig godt eksempel på en utrolig binær tilgang

K: Ja

Ivy-Oak: Så er der jo flere der har spurgt mig "men er det så vigtigt med den bindestreg?" Øhm... Og der har jeg jo så bare valgt at være stædig og sige "jamen det vil jeg ha'! Altså jeg vil have at de gør begge navne til unisex navne, fordi helt ærligt... hvor er det en åndssvag regel det her..."

K: Ja...

Ivy-Oak: Og på samme måde er der jo også nogle der har spurgt mig "jamen skal du så have skiftet dit CPR nummer?" men det giver ikke mening for mig, at skifte fra ét cpr nummer, som ikke er mit køn, til et andet cpr nummer, der heller ikke er mit køn. Altså.. det ville ikke hjælpe på noget for mig.

S: Ja

Ivy-Oak: Øhm... jeg kunne godt tænke mig et cpr nummer der havde fem cifre til sidst. Eller en stjerne eller et eller andet. Fordi igen, jeg vil ikke fratage noget fra andre. Altså jeg vil ikke... binære transpersoner bliver jo helt vildt glade og bekræftede i at kunne få skiftet deres cpr nummer så det afspejler deres kønsidentitet, så de kan få lov til at bære det navn som stemmer overens med det de har lyst til at hedde. Det giver bare ikke mening for mig, som nonbinær... Så jeg kunne godt tænke mig at man uden at tage noget fra andre, kunne tilbyde nonbinære noget andet.

S: Ja

Ivy-Oak: F.eks. med cpr numre, og muligheder for at vælge et navn og de her ting... Hvad tænker I om det?

S: Jeg tror, i forhold til.. hvis jeg må kommentere på det

Ivy-Oak: Ja!

S: Jeg tror at nogle gange så kunne problemerne også løses ved at eliminere køn i det. Altså så f.eks. cpr numre, ikk'? at der ikke var nogle der var kønnede, fordi så havde det slet ikke været et problem for mig at have et lige cpr nummer.

Ivy-Oak: Nej

S: Altså hvis der ikke var noget der hed, du ved, lige/ulige betyder noget bestemt.

Ivy-Oak: Ja

S: Så det synes jeg egentlig er relativt nemt at løse ved at sige det er bare et nummer. Det er fuldstændig ligegyldigt, det er max tilfældigt hvad du får for et nummer. Det synes jeg egentlig ville løse problematikken... Og så i forhold til at få et bogstav i ens pas f.eks. der var det så fint at der kunne være, hvad er det M, K, N eller sådan noget

Ivy-Oak: Ja

S: Eller jeg ved ikke hvad det er... M, F, X eller whatever

Ivy-Oak: Ja

S: Altså at der er en mulighed for at få køn, der hvor det giver mening. Altså med pronominer, der ville jeg også blive ked af det hvis jeg skulle blive omtalt de/dem af folk, der kendte mig

Ivy-Oak: Ja! Præcis.. Ja

S: Men altså hvis det var en person, der omtalte alle de ikke kendte med de/dem, ville jeg ikke synes det var latterligt, så ville jeg synes at det var fint. Nåh ja, du omtaler mig ligesom alle andre

Ivy-Oak: Ja

S: så er køn ligesom bare elimineret i den ligning. Så er det fint

Ivy-Oak: Ja!

S: Så der hvor det giver mening, synes jeg selvfølgelig at det er fint at kønne folk, eller når man snakker om nogen, som man godt ved bruger nogle bestemte pronominer, så synes jeg da at man skal bruge de pronominer om dem

Ivy-Oak: Helt klart

S: Men jeg ville da ikke blive ked af det hvis køn bare blev taget ud af ligningen, mange af de steder. Men altså nu kan jeg jo heller ikke tale for alle binære transkønnede i hele verden, vel?

Ivy-Oak: Præcis...

S: Det var bare lige mine tanker om det [griner]

Ivy-Oak: Det er rigtig spændende

S: Og jeg kunne forestille mig at der er nogle der er enige

Ivy-Oak: Ja - der er helt sikkert nogle der er enige!

Men jeg tror også at der er nogle der føler "Men nu har jeg *endelig* fået denne her ret og jeg kan endelig se min kønsidentitet afspejlet i de her sådan ting - juridiske ting, som jeg aldrig har fået lovet til at kunne se mig selv i før", hvor de ville føle at de fik frataget noget... Måske? Øhm.. men igen, det ved jeg jo ikke, jeg har ikke erfaring med det...

S: Det kan sagtens være

K: Ja det giver helt vildt god mening. Altså jeg tror det er sådan... Det er nok lidt en evig problematik, det er også noget af det vi har talt om, S. Og vi har også talt om det i nonbinærgruppen, det her med at det er svært at vide, hvornår er det så at man kommer til at træde folk over tærne. Hvis det er at vi vil sindsygt gerne give plads til binære transpersoner, men vi vil også gerne give plads til nonbinære. Nogle gange... så kommer det til at. Man kan ikke, i hvert fald ikke med de der cpr numre, der kan man ikke ligesom imødekomme, altid begge behov. Fordi jeg vil da også føle, igen, så vil jeg måske føle lidt... altså sådan "jeg har ikke lyst til at nødvendigvis lige mit køn skal afspejles i et tal, sådan... " det er jo ekstremt svært, men vi kan jo aldrig gøre alle tilfredse. Men jeg tror bare at det er ekstremt vigtigt at vi kan tale om de her ting og at der er plads til at systemet kan forbedre sig.

S: Og måske finde en mellemvej nogle gange. I forhold til at nogle måske gerne vil have hverken et cpr nummer eller et bogstav

K: Ja...

S: ... Og nogle vil gerne have begge dele. Så kan man måske sige at tallet er ligegyldigt, men at der er stadig et bogstav. Eller whatever, ikk'? Eller i forhold til pronominer sådan... prøve at finde en mellemvej...

Ivy-Oak: Jeg talte med en sundhedsfaglig person om, at jeg godt kunne tænke mig at gå helt væk fra alt det her med kønnede cpr numre. Og så sagde hun så "jamen hvordan skal vi så vide, hvis vi f.eks. får en ind fra et trafikuheld, hvordan, altså hvad vi skulle forvente, når vi tager tøjet af denne her person, der er bevidstløs." Og så sagde jeg "jamen jeg kunne godt tænke mig at hvis man så rent faktisk kunne finde

ud af hvem denne her person var, så poppede der ligesom en liste op. Med jeg ved ikke, alle de her organer som en person kan have og så kan det jo være at man har fået fjernet sin blindtarm, eller man har fået fjernet sine æggestokke og livmoder eller whatever - men at I stedet for at der ligesom var "den her person har det her tildelte køn", så var det "denne her person er indehaver af de her organer og sanser", så ville man f.eks. også være opmærksom på at denne her person er f.eks. døv eller har kun sine ene nyre, sådan nogle ting...

Sådan en tjekliste - kan vi få det i stedet for? Det ville jeg synes var genialt... øhm.. det var hun så ikke rigtig enig i, men jeg kunne godt tænke mig at revolutionere sundhedsplatformen eller hvad det hedder, fuldstændig. Bare gøre det.. tænke helt ud af boksen, gøre det helt anderledes. Fordi selv for cispersoner kan man jo have fået fjernet nogle organer,

K: Ja

Ivy-Oak: ..der gør at visse spørgsmål eller visse undersøgelser ikke giver mening. Det kunne bare være så fedt at få det out-ruled uden at det skal handle om CPR numre og køn og alle de her ting. Så ligesom bare et menneske, der har de her fysiske ting.

S: Ja

Ivy-Oak: Og det fik mig så til at tænke på en anden anbefaling, som er LGBT+ Danmark der lige har lavet deres sundhedsplatform for queer personer. Jeg ved ikke om I har været inde og kigge på den?

S: Jo

Ivy-Oak: men den er mega fed. Jeg synes virkelig at det er nogle relevante emner og gode guides til "jamen hvornår er det relevant for mig, (altså queer personer) at fortælle min læge om nogle ret personlige ting om min seksualitet eller mit køn?" Hvor man måske kan blive behandlet lidt mere ligesindet hvis man er åben om nogle ting, som også er lidt sårbare. Så det var egentlig bare det... Jeg gerne lige ville, også få med.

K: Ja, helt sikkert. Ja det er bare sådan.. wow, ja jeg føler bare, jeg ved ikke med dig S, men jeg føler bare at wow der er virkelig meget stof til eftertanke. Og jeg har virkelig, ja, lært ekstremt meget. Og jeg kan jo stadig lære rigtig meget af dig. Ja jeg synes det har været virkelig virkelig fedt at have dig med og det har bare været sådan helt bare gået flydende.

Ivy-Oak: Nåh, [griner lidt] det er jeg da glad for. Jeg er altid bange for at jeg snakker for meget

S: Overhovedet ikke

K: Ej nej det, det tror jeg er én ting, det skal man ikke være bange for i podcast.

S: Ja

K: Ja, der skal man bare snakke. Det er det vi er her for

Ivy-Oak: Det kan være det er.. Det er noget jeg skulle prøve lidt mere. Det kan være det er, det kan være det skulle være min tilgang... Jeg kan bedst lide at...

S: Det er et godt medie

Ivy-Oak: Ja, jeg kan egentlig bedst lide at ligesom have de her skriftlige opslag hvor jeg har kunnet gøre mig umage med at lave noget research, og formulere og sådan pusle om ordene og hvordan vil jeg sætte det op og layout og alt det her på min side, ikk'? Men...

S: Ja så er der meget mere kontrol

Ivy-Oak: Ja!

S: Det er sådan planlagt på den her måde

Ivy-Oak: Ja jeg tror også at det er det, det handler om

S: Ja, ja man skal virkelig slippe kontrollen i sådan en kontekst her, hvor der er så mange ting, der ligesom... Altså vi kan jo se hinanden lige nu, men det kan lytterne selvfølgelig ikke. Men der er også mange signaler, der bliver sendt der, som man skal være...

Ivy-Oak: Ja helt klart, alt det nonverbale

S: Altså der sker meget, ikk' som man ikke har kontrol over... men jeg synes også at det er et fedt medie og jeg synes at det er fedt det der med at man kommer, vi er jo kommet så meget mere i dybden med dig, end vi ville hvis det havde været skriftligt, ikk'?

Ivy-Oak: Helt vildt

S: Altså der er... det er er jo fedt på den her måde hvor vi rent faktisk får lov til at høre lidt mere om det i stedet for at du deler fem linjer om hvordan det er at være nonbinær forælder

Ivy-Oak: Ja

S: Okay, men så bliver det også bare lidt nogle banale klicheer, der kommer igen. Altså jeg synes faktisk at vi har, jeg har i hvert fald også som du sagde, K, jeg har lært noget nyt i dag og vi har fået lov til at høre noget mere om noget jeg måske har set en YouTube video om med, hvad er det de hedder, Max og River, som varer 6 minutter eller sådan noget

Ivy-Oak: Ja

S: Okay, men... ja, så er det bare heller ikke mere dybdegående. Det er enormt fedt at få lov til at få et lidt større indblik i nogle andre. Det har været vildt spændende.

Ivy-Oak: Tak, det er også noget jeg godt kunne tænke mig, at gå mere i dybden med, det her med børn og køn og forældresskab og alt det her, det tror jeg at jeg kommer til at nørde en del på min side her de næste par måneder

S: Det vil vi glæde os til at følge med i, så

Ivy-Oak: Så det er fedt at lige starte samtalen med jer

K: Ja

Ivy-Oak: Perfekt. Jamen tak fordi jeg måtte være med

S: Tusind tak fordi du ville

[Outro musik]